

แผ่นดินแห่งความฝัน
ละครโทรทัศน์
สศ กรมประมง ประพันธ์เรื่องและบท
แสดงทางวิทยุไทยโทรทัศน์ โดย กฤษณ์ ยุกาวดี
วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา น.

ฉาก ๑

กลอง

ภาพ

พจน

เลื่อนเข้า

ชายหาด, มีโชคหิน ป่าละเมาะ สามารถหลบ
ซ่อนได้, มีทมะพร้าว ๒ - ๓ ต้น, มีแพน
บูชาข้างโชคหิน, คานข้างเห็นวิหารไกล ๆ
สมมุติว่าทะเลอยู่เบื้องหลัง, น้ำก็ทำเป็น
"แบกกราวก" กลองเลื่อนเข้าไปจนเหลือ
ระยะ

เสียงลมพัดอย่างแรง, พร้อมด้วย
เสียงคลื่น

มันโยนขึ้นมาจากโชคหิน โคนมะพร้าว ขึ้นไป
เห็นวิวเบญจรัตน์ขึ้นมา เบญจรัตน์ถึงตัวลง
นั่งโคนมะพร้าวอย่างอิริยาบถ และทมะสติ
มันมองดูรอบ ๆ มะพร้าวหล่นลงมาโคนมัน
มันตกใจ มะพร้าวกลิ้งลงไปที่หาดด้านหลัง
มันมองตาม เห็นกระเป๋ากินทางลอยมาติด
หาด

(ตักไป)

กระเป๋ากินทางติดอยู่ชอกหินบนทราย
เขียนชื่อที่กระเป๋าวา น.ค. เบญจะ

(ตักไป)

มันลงไปเก็บแล้วขึ้นมา แยกเปิดกระเป๋ากิน
หยิบเสื้อผ้าน้ำลาย, ขวดยาน้ำนิสกาล, ขี้ผึ้ง
มองดูเบญจรัตน์ (ตักไป)

เบญจรัตน์ขึ้น

เบญจรัตน์ นี่มันอยู่ที่ไหน... พี่เบญ
จะ... พี่เบญจะ
มัน คุณเบญจรัตน์ ผมอยู่ที่นี่

(ตักไป)

มันกับเบญจรัตน์ มันเข้านั่งใกล้

เบญจรัตน์ นายมันจะ, นี่เรายัง

มัน ไม่ตายอีกหรือ ?
 คุณถามยังกับอยากตาย ยัง
 หรอกกรับ
 เบญจรัตน์ แล้วพี่เบญจเล่า ?
 มัน พอเรื่องม ผมเห็นแก่โคค
 ลงทะเลกรับ แล้วก็ไม่ไ้
 เห็นอีกเลย
 เบญจรัตน์ โอ้ พี่เบญจจะ พี่คงไม่รอด
 มัน ผมว่า คุณเบญจจะก็คงจะขึ้น
 ผิงโคเหมือนกัน คุณเก็บน้ำ
 ทาไว้ก่อนดีกว่า

(ตัดไป)

เบญจรัตน์ มองดูรอบ

เบญจรัตน์ นี่เกาะอะไรกันนะ เอ๊ะ
 นี่แทนบูซา อะไรกัน ?

(ตัดไป)

แทนบูซามนโฆคหิน ทำรูปพระสยามเทวา-
 ธิราช (หรือคล้าย ๆ ท่านองนั้น) ตั้งอยู่บน
 แทนสูง (ตัดไป)

เบญจรัตน์หันไปทางมัน แล้วชี้ให้ดูแทนบูซา

เบญจรัตน์ นี่แทนอะไรกัน ?
 มัน แปลกกรับ ทาทางเหมือน
 เทวรูปอะไรยังงั้นแหละ
 เกาะนี้ต้องมีคนแน่ เอ๊ะ,นี่
 หลังกาโบสถ์ (ชี้)

เบญจรัตน์ (มองตาม) เออ,จริงสิ,มี
 วัดเสียด้วย หลังกาแบบ
 วัดไทยไม่มีวัด ประหลาด
 มีคนไทยอยู่บนเกาะนี้กระมัง
 เรือเราก็ตนทางเมืองไท
 มาถึงไกลไม่ใช่หรือ ?
 นายมัน

มัน โอ๊ย, ไกลหลายร้อยโยชน์
 เขียวกรับ

เบญจรัตน์ แล้วทำไมถึงมีวัดแบบไทยละ
 มัน ผมว่า อาจเป็นเกาะ

ของคนไทยสายหนึ่งก็ได้ เรามีไทยเล็ก
ไทยใหญ่ นี่อาจเป็นไทยขนาดกลางก็
ได้นะคุณ

เบญจรัตน์ ไทยขนาดกลาง (หัวเราะ) อีกหน่อยก็
คงมีไทยขนาดจิ๋วหรือ (เสียงกลองดัง
มาไกล ๆ) เอ๊ะ, นั่นเสียงอะไร ?
มัน กลองกรับ กลองแน ค่ายละ ไปไหนไทย
ขนาดนั้นคุยกันคนเขาก็นึก

(ตัดไป)

มันและเบญจรัตน์ขึ้น สอดสายตามอง
ไปทางเสียงกลอง

เบญจรัตน์ แอมเสียบก่อนไม่คิดหรือ นายมัน ? ฉันว่า
พวกนั้นคงจะมาที่แทนูชานี้แน่ ๆ
มัน ค่ะเหมือนกันกรับ เอาที่กรับ ข้างหลังหิน
ใหญ่โน้นก็ได้ (หยิบกระเป๋ารองเบญจ
แล้วไ้คิด) เอ, เพราะว่าคุณเอาเครื่อง
แต่งตัวคุณเบญจมาแต่งเป็นผู้ชายเสีย
จะแปลกกว่า แต่งแล้วคุณต้องเหมือน
คุณเบญจนะ ๆ

เบญจรัตน์ ออ, เหมือนแน ลูกฝาแฝดไม่เหมือน
ไ้ยังใจ ค่ะเหมือนกัน ลองเป็นผู้ชาย
ดูสักที

มันส่งกระเป๋าคู่ให้ เบญจรัตน์รับกระเป๋
วิ่งเข้าหลังหินใหญ่ มันวิ่งเข้าป่าอีกทาง
หนึ่ง (เวทิวาง)

(เสียงกลองดังไกลเข้ามา พร้อมด้วยเสียงเอะ
อะ ขบวนการนักโทษประหารออก บุนาเดินมา,
พลกลอง ๒ - ๓ คนก็กลองตาม ต่อจากนั้นกลอง
บึงกา นักโทษประหาร ถูกมัดมือไหลหลัง เบื้อง
หลังมีชายฉกรรจ์ถือหอกตาม ๒ คน)

(ตัดไป)

บุนาวิ่งไล่ตามทหารที่ถือหอก ทหารจับนัก
โทษลากไปหน้าแทนูชา กดในคุกเขา
ลง พลเมืองออกมาดู

บุนา จับมันคุกเขาลงหน้าแทนูชา
บุนา อ้ายคนโง่ประหลาด ขอให้พวกเรา
เยี่ยงอย่างเอาไว้ อีกประเดี๋ยวมัน
จะถูกโยนทะเลให้ ฉลามกิน นี่คือโทษ

ของหิวโหยโลก กินไม่รู้จักอิ่ม ไม่รู้จักพอ
พระคุณทานบุญไทยจะไม่ยกโทษให้มันเลย

(ตัดไป)

เกิดลือเพี้ยน เกินกว่าที่ออกมาข้าง ๆ
บุญและทุกคนพนันมือบอบตัวลงบารพ

ภูไท
บุญ

เรียนร้อยแล้วหรือ บุญ ?
เรียนร้อยเจ้าข้า โอคนนี่คือไอ้มังกา
พนักงานรักษาชาวเปลือกของหลวง มัน
ก็ยกดอกขาวเปลือกไปขายเป็นประโยชน์
ส่วนตัวเสีย ๑๐ กว่าเกวียน มันหากินบน
หลังรางหญ้า โทษของมันควรแก่การประ
หารพระยะกะ

ภูไท

เจ้าทั้งหลาย, โทษโกงประชาชนร้ายกให้
ไม่ได้ เพราะมันไม่โกงประชาชนคน
เดียว มันโกงประชาชนทั้งเกาะ มันต้อง
ตายตามจารีตของเรา ลือลวงนำมันให้
ปลาดลามากิน ไอ้มังกา เจ้าสำนักถึงโทษ
ของเจ้าแล้วหรือยัง ?

มังกา

สำนักแล้วพระยะกะ แล้วแต่จะทรงพระ-
กรุณา

ภูไท

ก็แล้ว, ข้าขอให้อาณาประชาราษฎร์ของเจ้าจง
มีความสุขอยู่ในห้วงทะเลอันร่มเย็นเถิด ค
(กมทนายภิกรรมประเดี๋ยวหนึ่ง) เจ้าทั้ง-
หลาย ก่อนที่จะลวงนำคนทำผิด เรามี
ประเพณีจะต้องพูดกับเจ้าทุกคนว่า พวก
เรามาจากไหน มีความมาสุขสบายไรบน
เกาะนี้ พวกเราเป็นไทยสายหนึ่ง อพยพ
มาจากแหลมทองเมื่อ ๔๒ ปีมาแล้ว
เพราะกิเลสบนแผ่นดินใหญ่บรรพบุรุษของ
เราหนีภัยมา ๑๖ คน ผ่าคลื่นลมมา ๒
เดือน จึงมาพบเกาะสวรรค์แห่งนี้ ตลอด
๔๒ ปี เราอยู่ด้วยกันมาด้วยความสุขและ
ความไมตรี รักกันเหมือนพี่น้อง ไม่อ
อวด ยกย่อง ทุกคนมีกินมีอยู่ ไม่มากเกิน
ไป ไม่น้อยเกินไป (เราไม่คิดต่อกับโลก
ภายนอก เพราะเรากลัวกิเลสอันสกปรก
ของมันจะหลั่งไหลเข้ามาในเกาะนี้ เรา
ก็กินนอนหลับแล้ว, เราเล่นดนตรีร้อง

ว่าทำเพลง เมื่อเราทำงานเสร็จแล้ว
เรามีเสรีภาพและอิสรภาพมากที่สุด ไม่มี
ใครมากดขี่บังคับจิตใจ ความผาสุก
เย็น และความไพเราะอยู่รอบๆ โลกเพราะ
เราไม่โลกไม่หลง เรารู้จักพอ เราไม่
พยายามมีเงินมากเกินไป) ไม่กินแรง
นั้น เรามีแต่ช่วยกัน เราเกิดจากความ
โลกที่สุด อยู่ในโลกหลงโลกของเรา
หลวงอย่างโง่งมานี้, เราจะต้องรีบ
กำจัดโทษออกไปทันที เพราะเป็นศัตรูของ
ความผาสุกเย็นและความไพเราะของ
เราแต่ละคน เราต้องประหารชีวิตโง่
มั่งคั่ง เพราะเหตุนี้ ใครจะคิดหา
ใหม่ ?

(ตัดไป)

ประชาชนทยอยมือ พูดพร้อมกัน

~~ประชาชน~~ ไม่คัดค้านเจ้าข้า คนโง่งของหลวงต้อง
ตาย

(ตัดไป)

ผู้ใหญ่ทั้งสองขึ้น

~~ผู้ใหญ่~~ ประชาชนที่รับรองการที่ดินของข้าแล้ว
ขอให้ประชาชนที่จริงใจ

(ตัดไป)

ทุกคนมีมือ หนาพามั่งคั่งกับชนวนออก
ไปทางคานทะเล ภูไทขึ้นไปยืนอยู่บนหิน
ใหญ่แต่ลำพัง เพื่อการวางน้ำในทะเล
คานหลัง (ตัดไป)

เบญจรัตน์แค้นตัวปลอมเป็นเบญจระออกมา
จากซอกหิน มันยอมออกมาจากป่าละ
เมาระข้าง ๆ มันเห็นก็ตกใจ ไม่เห็นภูไท

มัน เหมือนภูเบญจระที่ขายคู่อยู่กับแกะเขียว
ครับ

~~เบญจรัตน์~~ จันทรี ? นี่เห็นจะไปกับพวกแล้ว เออ,
ใครนะ คนที่เป็นหัวหน้านะ ท่าทางเป็น
นักบุญเขียว

มัน ก็พวกกบฏก็ไม่มีมั่งกู่กันแหละครับ

(ตัดไป)

อุโทะสะคุง ทิมมาคุ ทำหน้าพิศวง
(คักไป)

เห็นทั้งสองคน

อุโทะสะคุง โกรธ เกลียดมาจากหินใหญ่
มายืนบนรูปร่างหลังมัน

เบญจรัตน์ ทำงานนะ
มัน ก็ดูแบบละอาย เพราะว่าทำทางเหมือนดังแก่
มากกว่า ทำวางอำนาจ เฮอะ
เบญจรัตน์ อย่าไปคำแถมา
มัน แตกไม่โศก งามวิจารย์ทางหาก
อุโทะ นี่, เจ้าเป็นใคร ?
มัน (ทิมมาเจอ - ตัวมัน) เออ.เออ. แตก
ไม่โศกอะไรเลยครับ
อุโทะ ข้าก็ไม่โศกอะไร ข้าถามว่าเจ้าเป็น
ใคร ?
มัน เขื่อนมัน มาจากเมืองไทยครับ
อุโทะ เจ้ามันละ ?
เบญจรัตน์ เหมือนกันครับ ชื่อเบญจรัตน์ครับ
อุโทะ แปลว่าเป็นคนไทย ข้าก็เป็นคนไทย ข้า
คืออุโทะที่ ๑๑ ผู้ปกครองเกาะสวรรค์แห่ง
นี้ พวกเราตั้งเมืองไทยมาเกือบพันปี
แล้ว ขนบธรรมเนียมก็ต้องเปลี่ยนแปลง
ไป
เบญจรัตน์ เราเรือแตกมาครับ ผมขออาศัยพักสัก
สองสามวันนะครับ

(คักไป)

อุโทะจึงหน้าเบญจรัตน์อย่างตรึงตรอง

อุโทะ เจ้ารู้ไหมว่า ที่เกาะนี้เราไม่เคยให้คน
ภายนอกมาอาศัยเลย
เบญจรัตน์ ผมยินดีเสียค่ากินอยู่ให้ครับ
อุโทะ (หัวเราะ) เราไม่ต้องการเงิน ที่นี่ไม่
ใช้เงินมาหลายร้อยปีแล้ว เงินเป็นเหตุ
เกิดของความชั่ว เงินทำให้คนโศก
เราเกลียดเงิน
มัน แล้วจะซื้อขายกันยังไงล่ะครับ
อุโทะ เราไม่มีการซื้อขาย เรามีสินค้าอยู่บนเรือ
เราทำทุกอย่างด้วยตัวของเราเอง
เบญจรัตน์ อ้อ! มันสองคนก็อยู่ไม่ได้ครับ
อุโทะ อยู่ได้ ผมขอสัญญาสองข้อ ข้อ๑. เจ้า
ต้องทำงาน เจ้าจะนั่ง ๆ นอน ๆ กอย

ก็แรงคนอื่นไม่ได้ ซื่อสอง เจ้าจะคบกับ
ฉันไม่ได้

เบญจรัตน์ ผมสัญญาโคตรกับ

มัน ผมก็โคตรกับ

อุ๊... เจ้ามารจากแดนดินใหญ่ เจ้าชอบเอาถั่ว
เทศมากจนละมาก ๆ เจ้าอย่าเอาตัวกิเลส
มาแบบแพร่ที่เกาะนี่เป็นอันขาดเหียวนะ

เบญจรัตน์ ผมไม่แบบแพร่แน่เหียวครับ

มัน ผมก็ไม่ครับ

อุ๊... แดนดินใหญ่วันวายุอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะถั่ว
เทศตัวเหียว เจ้ามารอยู่ที่นั่น ถึงเจ้าจะ
ไม่แบบแพร่ก็เถอะ แต่เจ้าก็ต้องพักลงไป
ให้หมด

เบญจรัตน์ ผมจะพยายามครับ ผมรอพบพี่ชายผมแล้ว
ก็จะกลับครับ

อุ๊... พี่มีสองชมรม เอ็งจะพักชมรมไหนเลือก
เอา ชมรมง่าแมน หรือ ชมรม
อัสรา ง่าแมนกับอัสราเขาเป็นหัวหน้า
ชมรม คนหนึ่งเป็นชาย อีกคนหนึ่งเป็นหญิง
เราเลือกหัวหน้าชมรมกันทุกปี
(เสียงดนตรีและเพลงดังมา)

เบญจรัตน์ นั่นเสียงอะไรครับ ?

อุ๊... เขาจะมารับขวัญเจ้าของ

(ตัดไป)

ขบวนแห่ออก นำควมณานายพิริ และ
ขบวนของพรอมควมณายรายรำทำเพลง ไปรบ
ตลอดไม่ไปทั่ว. ทุกคนยอมตัวเคารพทูล

เบญจรัตน์ ข้าคือ ขงของ ขอพระคุณเจ้าจงเมตตา

อุ๊... ขาเมตตาเสมอ นี้อัสราไม่มานะหรือ ?

เบญจรัตน์ กำลังตามมาเจ้าขา — ออ — มาพอดี

อัสราพร้อมด้วยสาธิต, พูทอง, ลำกอง, เกิน
ออกมา ทำความเคารพทูล อัสราของ
เบญจรัตน์

(ตัดไป)

อัสราของเบญจรัตน์อย่างคลั่ง

(ตัดไป)

เบญจรัตน์กับองคิรชาอย่างพอใจ
(ตัดไป)

ภูไทหันไปทางอริชา

ภูไท

เจ้าแปลกใจหรือ อริชา ? นี่คือเบญจ
รัตน์ เวทีแตกเมื่อคืน ตอนมาติดฝั่ง
เขามาตามหาพี่ชาย พัดถักกันเมื่อเรือ
แตก

อริชา

เบญจรัตน์.....ชื่อเพราะเหมือนเสียง
คนพิริ

พุทธองเดินเข้าไปใกล้

พุทธอง

รูปร่างเลือนคล้ายพี่ แต่ขมามาทำเจ้าชู้ระ
วญ สดวกเพื่องเกี้ยว...สวญจับใจ.....
ภูไทจะ ว่าฉันพูดวาทะไร ? (ตอบ
พุทธองเข้าไปใกล้)

อริชา

เบญจรัตน์

รู้วาทะลับ เธอคือสาว

อริชา

สวย ตายแล้ว ภูไทโยกเป็นทวน

เบญจ

นี้, แถ่ ผูกข้อมบรเกาะนี้ เกี้ยวไม่ได้
ภูไท ?

อริชา

หวงหรือ ?

เบญจ

นี่เกาะรวนหรือ ?

ภูไท

อย่า --- ถูก บรเกาะนี้เราต้องรักกัน
เราทะเลาะกันไม่ได้

พุทธอง

แกสองคนนี้ผูกไทยักคั่น

อริชา

ฉันเป็นคนไทย มาจากแผ่นดินใหญ่

พุทธอง

มาจากแผ่นดินใหญ่ คิวเหมือนหรือเปล่า

อริชา

ดูถูกกันหรือ ?

ภูไท

อย่าดูถูก เราต้องรักกัน อย่าไปว่าเรา
คิวเหมือนหรือของ เราต้องไม่ปรักปรำ
ใครวางย ๆ จนกว่าจะพิสูจน์แล้ว ขอ
ให้เป็นตุลาการตัดสิน
(เสียงระฆังตีสามครั้ง)

เบญจ

โกเวลาพี่แล้วละนะละ

ภูไทเดินไปที่แท่นบูชา บงของทุกเรา

ลงตรงหน้า ภูไทบรกรรมแล้วหันไปหา

ภูไท

ต่อไปนี้, ข้าจะพาพี่รับขวัญเจ้า แก
ข้าต้องถามเจ้าความธรรมเนียบเสียก่อน
เจ้าถูกกล่าวหาว่านางไร ?

เบญจ

ข้าขอกปลาทูเจ้าข้า

ภูไท

คอรันหัน โทษ...

งมมาโคกรบ ๑๗ เม็ด นี่ถือว่าเป็นคนบริ
สุทธิ์ (เมื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ได้แล้ว
เราก็ทำพิธีรับขวัญให้เป็นการไร้มืดเขา
ถูกสงฆ์ (หันไปทางบงของ) เจ้าเป็นคน
บริสุทธิ์แล้ว บงของ ขาขอแสดงความยินดี
คุณ (หันไปทางประชาชน) ทุกทั้งหลาย
ข้าขอประกาศว่า เจ้าบงของเป็นผู้นบริสุทธิ์
แล้ว เจ้าบงของยังคงมีสิทธิ์เป็นราษฎร
ของเกาะนี้ต่อไป

ประชาชน (โห่ร้องดีใจ)

บง : ทอไปนี้, เราจะช่วยกันฉลองรับขวัญ
บงของ

การทดลองเริ่มต้น.

- จบฉากที่ ๑ -